

sættes i 8 Dage. Det vil som sagt, paa Grund af disse og mange andre Meddelelser være absolut heisigtmaessigt, at Bladet udkommer hver Dag. Men vil man udgive dette Blad daglig, da vil det Stof, som er forhaanden efter de foreslaaede §§ 5 og 6, naturligviis ikke kunne fylde det. Dog maa jeg her bemærke, at Regjeringen raader over en Deel Stof, som den for Tiden slet ikke benytter, hvilket for en Deel af sammes Vedkommende er beynnderligt nok. Seg vil i saa Henseende ikke tale om, at de ikke faa Meddelelser, som Toldbestyrelsen giver sine Underordnede, og som dog have en Deel Interesse for de Handlende, aldrig pleie at offentliggjøres. Men Regjeringen bruger heller ikke at offentliggjøre Consulateretninger fra fremmede Steder, hvilket er saa meget mere mærkeligt, som de ofte indeholde Ting, der kunne være Almeenheden til ikke ringe Nytte. Af og til er det vel undtagelsesviis skeet, men i Reglen skeer det ikke. Men, om der end saaledes er en Deel mere Stof end det, der hidtil er blevet benyttet og offentliggjort gennem Departementsvidenden, hvilket til Nytte for Publicum og til Nytte for Regjeringen vil kunne offentliggjøres, saa vil det dog alligevel ikke kunne forslaae til at fylde et Blad, der skulde udgaae daglig. Derfor er det, at jeg mener, at man nu bør gjøre Alvor af, hvad Regjeringen forbeholdt sig, da den sidst stadfæstede de privilegerede Blades Privilegier, nemlig at inddrage til Statens egen Nytte og Fordeel de retslige Bekjendtgjørelser, hvorved jo navnlig forstaaes Bekjendtgjørelser angaaende Dvangsauctioner, og ved Eiden deraf fornemmelig Proclamata. At man har Ret til at inddrage dem, troer jeg ikke kan bestrides. I forskjellige Lande bestatter man endog den Slags Bekjendtgjørelser. Det kan nu maaskee være vel haardt for de vedkommende Blade at taale, og jeg troer, at, hvis man vilde lægge nogen Skat paa dem her i Landet, saa maatte det i ethvert Tilfælde være en meget lille Skat paa Grund af vort meget indskrænkede Publicum. Men at man gaaer til den modsatte Uderlighed og forærer de offentlige Bekjendtgjørelser bort, det skeer vistnok kun i Danmark. Det vilde dog imidlertid efter min Opfattelse

være temmelig haardt, hvis man paa cengang indtog alle de givne Privilegier. De stedlige Privilegier for Provindserne vilde maaskee ikke engang godt kunne undværes. Det er en bekjendt Sag, at disse i en lang Arrække have været Gjenstand for Kjøb og Salg, og jeg vilde derfor ialfald ikke finde det rigtigt, om man inddrog Stiftstidendernes Privilegier, saalænge de nuværende Privilegiehavere leve. Der vilde da formeentlig ogsaa have et Middel til indtil en vis Grad at yde det Blad, der hidtil har haft Privilegium for hele Landet, nemlig den Berlingste Tidende, et Vederlag for, at man tog dette dets store Privilegium fra det, derigjennem at man gjorde det til Stiftstidende for det største af vore Stifter, nemlig Sjællands Stift. Dets Indtægt af de omhandlede Bekjendtgjørelser vilde ganske vist alligevel blive noget mindre end nu, men man maa dog ogsaa vel lægge Mærke til, at Berlingste Tidende ikke hidtil har haft sit Privilegium uden betydelige Offre. Navnlig har den saaledes været tvungen til at optage en stor Mængde Bekjendtgjørelser, saavel fra Ministerierne som fra andre Autoriteter, gratis, som ofte have indtaget en forfærdelig Plads, f. Ex. angaaende Indkaldelsen af Værnepligtige og angaaende ikke indløste Breve. Ved at blive fri for denne Forpligtelse, der naturligviis maatte bortfalde samtidig med dens Privilegiums Ophor, vilde der opnaaes en Besparelse for den Berlingste Tidende, og, da Sjællands Stift er det største Stift, vilde der derhos blive en stor Mængde stedlige Bekjendtgjørelser tilbage, som vilde søge til den Berlingste Tidende, foruden de Bekjendtgjørelser, der vilde søge derhen, fordi de nu engang vare vante til at komme der. Seg kan saaledes ikke see, at det nævnte Blads Eksistens, eller at dets hele Forretnings indbringende Natur i nogen stærk Grad vilde forrykkes ved at inddrage de retslige Bekjendtgjørelser til Fordeel for Staten. — Ved at gjøre dette vil man, som sagt, for det Første faae tilstrækkeligt Stof til at fylde et saadant, hver Dag udkommende Blad som det foreslaaede, og for det Andet, vil man derved indvinde en saa betydelig Sum, at det nye Blad og dets Collega, Lovtidenden, ville kunne udgaae fuldkomment uden nogen Udgift